

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **ILS GROUP s.r.o.**, IČO: 45 898 987, so sídlom Námestie osloboditeľov 3, Košice, *zastúpeného: Mgr. Petrom Pihorňom, advokátom, so sídlom Cyklistická 15, Košice*, proti žalovanému **Okresnému úradu Prešov, katastrálnemu odboru**, so sídlom Konštantínova 6, Prešov, za účasti pribratých účastníkov konania: **1/ M.**, bytom K., *zastúpeného JUDr. Ladislavom Strakom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 9, Bardejov*, **2/ Okresnej prokuratúry Bardejov**, so sídlom Kellera 7, Bardejov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia bývalého Katastrálneho úradu v Prešove č. Upo 3/2012/Mi zo dňa 28. júna 2012, o odvolaní M. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/34/2012-77 zo dňa 19. septembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie pribratého účastníka konania, M.M., **o d m i e t a.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 2S/34/2012-77 zo dňa 19.09.2013 zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia Katastrálneho úradu v Prešove č. Upo 3/2012/Mi zo dňa 28.06.2012. Prvostupňovým správnym rozhodnutím č. V 481/2011 zo dňa 22.03.2012 Správa katastra Bardejov vyhovel protestu prokurátora PD 112/11-4 zo dňa 17.02.2012 a zrušila rozhodnutie o povolení vkladu pod reg.č. V 481/2011 zo dňa 06.04.2011. Žalobou napadnutým rozhodnutím č. Upo 3/2012/Mi zo dňa 28.06.2012 Katastrálny úrad v Prešove

zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Správy katastra Bardejov č. V 481/2011 zo dňa 22.03.2012, ktorým v konaní o proteste prokurátora rozhodla o zrušení svojho rozhodnutia č. 481/2011 zo 6. apríla 2011 o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy medzi predávajúcimi: M. a kupujúcim: ILS GROUP, s.r.o.

Krajský súd bol rovnako ako žalovaný toho názoru, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bardejov, vydané dňa 22. marca pod č. V 481/2011 je správne a zákonné. Neakceptoval námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie v nadväznosti na prvostupňové rozhodnutie je v rozpore so zákonom č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a že názor žalovaného, že aj po začatí reštrukturalizačného konania a po povolení reštrukturalizácie sa vyžaduje na nakladanie s majetkom dlžníka súhlas správcu dane je nesprávny, pretože práve s poukazom na citované ustanovenie § 114 ods. 1 písm. b/ zákona o konkurze a reštrukturalizácii v nadväznosti na ustanovenie § 118 ods. 3 citovaného zákona sa povolením reštrukturalizácie zastavujú prerušené konania práve v súlade s ustanovením § 114 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona. Aj súd vychádzal z názoru, že daňové záložné právo nie je možné stotožňovať so žiadnym iným právom, a to ani s exekučným konaním ani s výkonom rozhodnutia a ani s výkonom zabezpečovacieho práva. Podľa názoru krajského súdu z ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. jednoznačne vyplýva, že nezanikajú zmluvné záložné práva, daňové a colné záložné práva, ani vydané platné predbežné opatrenia súdu. Vyslovil, že nie sú splnené ani podmienky uvedené v § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, pretože Daňový úrad Bardejov v predmetnom konaní riadne preukázal prihlásenie svojich 13 pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní vedenom proti dlžníkovi M..

Žalobcovu námietku, že prvostupňový správny orgán posudzoval v správnom konaní inú kúpnu zmluvu než tú, ktorú žalobca podpísal, a že o tomto informoval Správu katastra Bardejov listom zo dňa 18. novembra 2011 krajský súd neakceptoval. Táto skutočnosť z obsahu originálneho administratívneho spisu nebola krajským súdom zistená, a preto ju považoval za irelevantnú. Do pozornosti dal krajský súd tú skutočnosť, že vklad kúpnej zmluvy bol povolený pôvodným rozhodnutím Správy katastra Bardejov dňa 6. apríla 2011, a žalobca vtedy nepopieral obsah kúpnej zmluvy; urobil tak až listom zo dňa 18. novembra 2011, čo sa javí nelogické. Dodal, že ak žalobca vedel o rozpore údajov kúpnej zmluvy, mal reagovať ihneď.

Krajský súd bol toho názoru, že protest prokurátora bol podaný dôvodne, nakoľko pôvodným rozhodnutím zo dňa 6. apríla 2011 č. V 481/2011 došlo k porušeniu ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona v spojení s ustanovením § 71 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. účinného v čase vydania rozhodnutia o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, a preto povinnosťou správy katastra ako správneho orgánu bolo postupovať v súlade s príslušnými ustanoveniami katastrálneho zákona, správneho poriadku, ako aj v súlade s príslušnými ustanoveniami § 24 ods. 2 a § 27 ods. 1 písm. c/ zákona o prokuratúre. Žalovaný podľa názoru prvostupňového súdu správne a zákonne rozhodol, keď potvrdil rozhodnutie Správy katastra Bardejov zo dňa 22. marca 2012 č. V 481/2011, ktorým bolo v celom rozsahu vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Bardejove č. Pd 112/11-4 zo dňa 17. februára 2012 ako vecne správne a zákonné. V tejto súvislosti krajský súd poukázal aj na právny názor, vyslovený Najvyšším súdom SR v obdobných veciach (sp.zn. 2Sžo/229/2010 zo dňa 21. septembra 2011, 8Sžo/13/2010 zo dňa 29. apríla 2010, resp. sp. zn. 3Sžo/199/2010 zo dňa 2. júna 2011).

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie M. (ďalej aj „odvolateľ“), teda účastník pribratý do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. uznesením Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2013, č.k. 2S 34/2012-57. Namietol, že Krajský súd v Prešove v odôvodnení napadnutého rozsudku jednoznačne akceptoval právny názor, ktorý vo svojom proteste deklaroval prokurátor, pritom samotný protest bol právnym základom ďalšieho postupu Katastrálneho úradu Prešov a Správy katastra Bardejov, následkom ktorých postupov došlo k odmietnutiam povolenia vkladu prevodu nehnuteľností. Tento právny názor považoval za nesprávny, pretože neakceptuje závažnú skutočnosť, ktorou je existencia neukončeného konania vedeného na Okresnom súde v Prešove pod č. 1Cbi 8/2011, v ktorom sa Daňové riaditeľstvo SR domáha určenia popretých daňových pohľadávok, ktoré sú predmetom záložného práva Daňového úradu Bardejov. Vychádzajúc z takého súčasného právneho stavu je potom podľa odvolateľa neakceptovateľný právny názor vyslovený napadnutým rozsudkom krajského súdu o tom, že povoleniu vkladu mal predchádzať súhlas daňového úradu. Takýto súhlas by bol nutný len v tom prípade, ak by konanie vedené na Okresnom súde v Prešove pod č. 1Cbi 8/2011 bolo právoplatne skončené a Daňové riaditeľstvo SR by v tomto konaní bolo úspešné. Ak toto konanie ani v čase podávania odvolania nie je ukončené, navyše je prerušené, javí sa celý rozsudok Krajského súdu v Prešove predčasným, a Krajský súd v Prešove mal podľa jeho názoru konanie č. 2S 34/2012 prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom

súde v Prešove pod č. 1Cbi 8/2011. Uviedol, že ak by v konaní Okresného súdu Prešov č. 1Cbi 8/2011 bolo Daňové riaditeľstvo SR úspešné, žalobca by bol neúspešný v konaní o preskúmanie rozhodnutí Katastrálneho úradu Prešov a Správy katastra Bardejov. Ak by v konaní č. 1Cbi 8/2011 bolo Daňové riaditeľstvo SR neúspešné, neostávalo by Krajskému súdu v Prešove nič iné, len žalobe na zrušenie rozhodnutí Katastrálneho úradu Prešov a Správy katastra Bardejov vyhovieť, a napadnuté rozhodnutia zrušiť.

Žalobca rozsudok krajského súdu odvolaním nenapadol. Vo vyjadrení zo dňa 18.11.2013 k odvolaniu pribratého účastníka súhlasil s odvolaním v plnom rozsahu. Uviedol, že pohľadávka Daňového riaditeľstva SR, resp. Daňového úradu Bardejov bola v konkurznom konaní popretá, a tento veriteľ sa žalobou o určenie pohľadávky podanou na Okresnom súde v Prešove domáha jej zistenia v konaní č. 1Cbi 8/2011. V zmysle § 124 ods. 6 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii v platnom znení je rozhodnutie súdu o určení popretej pohľadávky účinné voči každému a až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o určení pohľadávky sa popretá pohľadávka v rozsahu určenom súdom považuje za zistenú. Súčasne zákon o konkurze a reštrukturalizácii uvádza, že vo zvyšnom rozsahu nemožno pohľadávku voči dlžníkovi vymáhať. V čase rozhodovania Krajského súdu v Prešove nebola táto pohľadávka právoplatne zistená a nebolo zistené právoplatne ani záložné právo, ktoré zabezpečovalo túto pohľadávku. Naopak tieto práva boli pochybné a nebolo v právomoci Krajského súdu v Prešove riešiť túto predbežnú otázku v prospech Daňového riaditeľstva SR resp. Daňového úradu Bardejov.

Plne sa teda stotožnil s dôvodením odvolateľa, že rozhodnutie súdu bolo predčasné a nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci, keďže až po ukončení rozhodovania súdu o určení zistenej pohľadávky bude možné rozhodnúť o tom, či Daňovému riaditeľstvu SR, resp. Daňovému úradu Bardejov prislúchalo aj záložné právo a s ním spojené práva v zmysle Daňového poriadku (právo vydať súhlas na prevod nehnuteľnosti) alebo nie. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove teda zjavne nepočíta s možnosťou, že pohľadávka Daňového úradu Bardejov bude popretá, a tým zanikne aj zabezpečovacie právo tohto veriteľa, ergo zaniknú aj práva spojené s týmto zabezpečovacím právom (právo vydať súhlas na prevod nehnuteľnosti). Uviedol, že Daňové riaditeľstvo SR, resp. Daňový úrad Bardejov nie je oprávnený si do momentu zistenia pohľadávky uplatňovať práva súvisiace so zistenou pohľadávkou v reštrukturalizačnom konaní inak ako pripúšťa zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Daňové riaditeľstvo SR, resp. Daňový úrad Bardejov sa nemôžu

s úspechom dovoľávať zrušenia prevodu nehnuteľnosti z dôvodu nevydania jeho súhlasu ako správcu dane, pokiaľ nebude ich pohľadávka a s ňou aj zabezpečovacie právo nepochybne určené v súdnom konaní. Samotný Krajský súd v Prešove nie je v tomto konaní oprávnený posudzovať záložné právo ako zistené a nepochybné.

Doplnil, že je nutné konštatovať, že rozhodnutie Správy katastra v Bardejove, ktoré je predmetom skúmania a bolo potvrdené odvolacím orgánom je v rozpore so zákonnými požiadavkami stanovenými zákonom č. 71/1967 Zb. Správny poriadok, ktorý vo svojom § 69 ods. 1 ustanovuje, že v prípade, ak sa správny orgán rozhodne vyhovieť protestu prokurátora, tak svoje rozhodnutie zruší alebo ho nahradí rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Uviedol, že rozhodnutie, ktorého neplatnosti sa dovoľáva však obsahuje aj výrok o zrušení predchádzajúceho rozhodnutia aj výrok o nahradení rozhodnutia rozhodnutím zodpovedajúcim zákonu. Z dikcie výrokovvej časti rozhodnutia, teda vyplýva nejasnosť, či bude rozhodnutie vydané Správou katastra v Bardejove len zrušené bez ďalšieho postupu, alebo bude vydané iné rozhodnutie. Pokiaľ by malo byť vydané iné rozhodnutie, tak považoval rozhodnutie správy katastra za neurčité a nesprávne, keďže podľa jeho názoru správa katastra nemala avizovať vydanie nového rozhodnutia, ale mala takéto rozhodnutie (zodpovedajúce zákonu) sama vydať namiesto pôvodného rozhodnutia. Rozhodnutie správy katastra v Bardejove teda považoval za rozhodnutie narúšajúce stav právnej istoty. Obsahuje totiž dva rôzne výroky, pričom jeden z nich nie je výrokom určitým.

Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca podal informáciu o zmenenom obsahu kúpnej zmluvy evidovanej Správou katastra v Bardejove bezodkladne, len čo sa dozvedel, že Správa Katastra v Bardejove eviduje inú zmluvu ako tú ním podpísanú, pričom je evidentné, že k zmene obsahu zmluvy došlo po podpise zmluvy, keďže strana obsahujúca práva tretích osôb viaznuce na nehnuteľnosti nebola parafovaná zo strany účastníkov tejto kúpnej zmluvy, hoci v pôvodnom znení boli parafované všetky strany. Skutočnosť, že k zámene obsahu zmluvy došlo po jej podaní na Správu katastra, o čom sa žalobca nemohol skôr dozvedieť, preukazuje aj fakt, že Správa katastra v Bardejove vydala rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností ako aj list vlastníctva č. 448 pre k.ú. R., na ktorom nebolo vyznačené záložné právo Daňového riaditeľstva SR, resp. Daňového úradu v Bardejove. Konštatovanie krajského súdu k tomuto považoval za nelogické, keďže žalobca sa o rozpore dozvedel až v rámci konania o oprave chyby v katastrálnom operáte

č. X164/2011/Hu, teda reagoval bezprostredne po tom, čo sa dozvedel o zámene obsahu zmlúv.

Žalobca vo svojom vyjadrení tiež viedol, že v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku sa podľa daňového poriadku postupuje, ak osobitné predpisy neustanovujú inak. Takýmto osobitným predpisom je aj zákon o konkurze a reštrukturalizácii, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že daňový poriadok vo svojej šiestej časti obsahuje osobitné ustanovenia pre konkurz a reštrukturalizáciu. V § 158 ods. 5 daňový poriadok uvádza, že po povolení reštrukturalizácie správca dane postupuje podľa osobitného predpisu – zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je vo vzťahu k daňovému poriadku *lex specialis*, a preto je potrebné vzťahy vzniknuté po povolení reštrukturalizácie posudzovať primárne podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Momentom povolenia reštrukturalizácie správca dane stráca osobitné oprávnenia dané mu daňovým poriadkom a daňovými zákonmi (napr. právo vydávať súhlas/nesúhlas s prevodom nehnuteľnosti), a stáva sa z neho rovnocenný účastník konkurzného konania, čo je v súlade s požiadavkou rovnosti účastníkov v konkurznom, resp. reštrukturalizačnom konaní. Po povolení reštrukturalizácie súdom sa teda na prevody nehnuteľností dlžníka nevyžaduje súhlas správcu dane, ale v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii len súhlas príslušného reštrukturalizačného správcu. Reštrukturalizácia dlžníka bola povolená dňa 20.01.2011, a od tohto momentu sa mal správca dane riadiť zákonom o konkurze a reštrukturalizácii pri posudzovaní svojich práv a povinností, pretože aj daňový poriadok mu takýto postup ustanovoval vo svojom § 158 ods. 5. Napriek tomuto určeniu však správca dane postupoval v rozpore so zákonom, a uplatňoval si rôznymi spôsobmi (napr. prostredníctvom protestu prokurátora) práva, ktoré mu nepatrili.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.12.2013 považoval tvrdenia pribratého účastníka za nedôvodné. Tvrdenie, že na právne úkony, týkajúce sa nakladania s majetkom dlžníka je podľa zákona č. 7/2005 Z.z. v platnom znení potrebný len súhlas reštrukturalizačného správcu považoval za rozporné so zákonom. Uviedol, že argument, že pokiaľ dôjde k speňaženiu majetku v priebehu reštrukturalizačného konania, zanikajú zabezpečovacie práva tretích osôb, neplatí neobmedzene, ale iba za splnenia zákonných podmienok. Vzhľadom na to, že daňový úrad preukázal prihlásenie zabezpečených pohľadávok v reštrukturalizačnom konaní, nie sú splnené podmienky ustanovenia § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. V danom prípade daňové záložné právo nie je možné

stotožňovať s exekučným konaním ani výkonom rozhodnutia ani výkonom zabezpečovacieho práva. Z citovaných ustanovení vyplýva, že nezanikajú zmluvné záložné práva, daňové a colné záložné práva. Žalovaný tiež uviedol, že predmetom prieskumu súdu bola zákonnosť rozhodnutia správnych orgánov o proteste prokurátora. Protest prokurátora je právnym aktom, na základe ktorého môže orgán, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. Ak správny orgán protestu vyhovie, nasleduje vydanie rozhodnutia, ktorým je nahradené pôvodné právoplatné rozhodnutie, v danom prípade správa katastra vydá nové rozhodnutie o návrhu na vklad. V tomto konaní účastník konania má všetky práva účastníka podľa SP, a o jeho právach sa opätovne bude rozhodovať.

Okresná prokuratúra Bardejov vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 26.11.2013 navrhla odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na konanie o odvolaní.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250 ods. 1 O.s.p. *účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný*. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré *bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený*.

Podľa § 201 ods. 1 O.s.p. *účastník* môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie

aj vedľajší účastník.

Podľa § 206 ods. 1 O.s.p. ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Najvyšší súd ako prvoradú priskúmaní podmienok konania o odvolaní riešil otázku, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou.

V danej veci bola žaloba podaná spoločnosťou ILS GROUP, s.r.o. (žalobca) proti rozhodnutiu a postupu žalovaného Okresného úradu Prešov, katastrálnemu odboru (predtým Správa katastra Prešov, resp. Katastrálny úrad v Prešove).

M. bol uznesením Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2013, č.k. 2S 34/2012-57, *pribratý do konania ako účastník podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p.* Pribratý účastník konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. nemá postavenie vedľajšieho účastníka konania podľa § 92 a nasl. O.s.p.

M. žalobu proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného nepodal (ani to netvrdil), z čoho vyplýva, že s rozhodnutím žalovaného bol uzrozumený a jeho správnosť a zákonnosť nenamietal žalobou v správnom súdnictve. Rozsudkom krajského súdu, ktorým bola žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného zamietnutá, nedošlo k zmene jeho právnej situácie oproti stavu, ktorý nastal v dôsledku právoplatnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Keďže *odvolateľ bol v konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku len pribratým účastníkom konania*, ktorý nepodal žalobu proti rozhodnutiu žalovaného, *potom za situácie, keď žaloba žalobcu ILS GROUP, s.r.o. bola zamietnutá*, a nedošlo tak k zmene právnej situácie vytvorenej právoplatným rozhodnutím žalovaného, ktorú odvolateľ akceptoval nepodaním správnej žaloby, *odvolateľ nie je osobou oprávnenou podať odvolanie*. Odvolací súd preto podľa § 246 ods.1 písm. c/ a § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odvolanie podané pribratým účastníkom konania odmietol.

Odvolačí súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo odmietnutie odvolania má obdobné účinky ako zastavenie konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 25. novembra 2015

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková